



بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار با مردم کنگاور - 27 / مهر / 1390

بسم الله الرحمن الرحيم
و الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و على آله الأطيبين
الأطهرين المنتجبين سيما بقية الله في الأرضين.

خداوند متعال را سپاسگزارم که در جمع پرشور مؤمن وفادار شما مردم عزیز در این بخش از استان کرمانشاه توفیق حضور پیدا کردم. به این جمعیت عظیم، این جوانان پرشور، این مرد و زن مؤمن و وفادار، مردم عزیز کنگاور، و همچنین به برادران و خواهرانی که از صحنه، از سنقر، از هرسین در این جمع عظیم شرکت کردند، به همه‌ی شما عزیزان، برادران، خواهران، جوانان و فرزندان عزیزم سلام و درود میفرستم و از خداوند متعال توفیقات شما را مسئلت می‌کنم.

این بخش از استان کرمانشاه مانند بقیه‌ی بخشهای این استان خصوصياتی دارد که مربوط به مردم این استان است؛ وفاداری، مهربانی، صفات نیک پهلوانی، ایمان، اخلاص و صفا و معنویت در سرتاسر این استان گسترده است؛ لیکن بعضی از بخشهای استان خصوصيات ویژه‌ای دارند. شهر شما به عنوان میزبان راهیان کربلای معلی و عتبات عالیات شناخته شده است. کنگاور منزلگاه عاشقان حسینی در طول سالها و قرنهای متمادی است. علاقه‌ی به دین و دیانت و روحانیت، از جمله‌ی خصوصيات دیگر این شهرستان است؛ که نام شریف علمای بزرگی از برجستگان این استان، مربوط به این شهر است: مرحوم آقای حاج آقا بزرگ محمدی عراقی، عالم معنوی مردمی اهل سلوک و تقوا، که از چهره‌های برجسته‌ی این استان است، در این شهر زندگی کرده است و فیوضات و برکات فراوان این مرد بزرگ و معنوی در این شهر به مردم رسیده است. فرزند شهید ایشان هم، مرحوم آقای حاج آقا بهاءالدین محمدی عراقی، که در دوران طلبگی قم با ایشان آشنا بودیم و به ایشان اخلاص داشتیم، پرورش‌یافته‌ی این شهر است؛ عالم و شهید.

شهر شما با اینکه در منطقه‌ی مقدم جنگی نبود، اما یکی از مراکز مهم حضور جهاد و مردانگی جوانان بود. بیشترین پشتیبانی‌ها را در دوران جنگ تحمیلی، جوانان این شهر و این منطقه‌ی از استان کرمانشاه نسبت به جبهه کردند؛ به همین جهت تعداد شهدای آنها هم بالاست. پشتیبانی‌های گوناگون و تدارکاتی این شهر نسبت به جبهه‌ها را، مردان جنگ و آشنایان دوران جبهه بخوبی میدانند و می‌شناسند. برکات خدا بر مردم این شهر باد که در گذشته، چه در دوران انقلاب، چه در دوران جنگ تحمیلی، و چه در دورانهای قبل از آن، و چه در امتحانهای دو دهه‌ی گذشته، همیشه امتحان خوبی داده‌اند. این، شناسنامه‌ی یک شهر است. این مشخصات اخلاقی و روحی و معنوی یک شهر است که میتواند گذشته‌ی آنها را دلیل بر آینده بداند. به همین جهت اعتقاد بنده این است که ان شاء الله شهر کنگاور و این منطقه‌ی از کرمانشاه، به توفیق الهی آینده‌ی بسیار خوب و درخشانی خواهد داشت.

البته کمبودها هست. مسئله‌ی اشتغال - که امام جمعه‌ی محترم اشاره کردند - مطلب کاملاً درستی است؛ فقط مربوط به این شهر هم نیست؛ مربوط به سرتاسر استان است. مشکل بزرگ این استان، مسئله‌ی اشتغال است؛ که با مسئولین در میان گذاشته شده است، ان شاء الله بعد از این بیشتر و مؤکدتر هم مطرح خواهد شد، تا بتوانند راه‌های



درست و صحیحی را برای رفع این مشکل جستجو و پیدا کنند و مشکل را برطرف کنند. اما این استعداد مردمی، این روحیه‌ی مردمی، این آمادگی به کار، این شور و شوق، این وفاداری به انقلاب، اینها خصوصیات مزده‌دهنده‌ای است. کشور، انقلاب و نظام، با این خصوصیات است که توانسته است تا امروز مراحل بسیار دشواری را پشت سر بگذارد و پیش برود.

برادران و خواهران عزیز من! امروز کشور عزیز ما با دورانهای قبل قابل مقایسه نیست. ما يك ملت دچار رکود و جمود و انزوا در همه‌ی بخشها بودیم. انقلاب کشور را زنده کرد، ملت را زنده کرد، روحیه‌ی نوآوری را در این کشور بیدار کرد و عزت را برای این ملت به ارمغان آورد. راه‌های زیادی را پیموده‌ایم، پیشرفتهای زیادی انجام گرفته است؛ و این راه ادامه دارد؛ ما وسط راه توقف نمیکنیم.

نکته‌ی مهمی وجود دارد، که آیه‌ی شریفه‌ی قرآن در سوره‌ی فتح درباره‌ی همین نکته است: «انّ الذین یبایعونک ائما یبایعون الله ید الله فوق ایدبهم فمن نکث فائما ینکث علی نفسه و من اوفی بما عاهد علیه الله فسیؤتیه اجرا عظیما». (1) وقتی يك ملت راهی را آغاز کرد، رسیدن به نتایج، احتیاج دارد به استقامت در آن راه، به پیشرفت در آن راه، به متوقف نشدن میان راه، به قانع نشدن به دستاوردهای میانه‌ی راه. یکی از آفات ما این است که تصور کنیم این مقداری که پیشرفت کردیم، نتایج نهائی است؛ همین جا توقف کنیم. آفت دیگر این است که تصور کنیم چون تا این دوره و در این مدت به هدفهای نهائی نرسیدیم، پس چراغ امید را در دل خودمان خاموش کنیم؛ فکر کنیم دیگر دسترسی نخواهیم داشت. راهی که خداوند متعال و اسلام به ما می‌آموزد، این است: «فلذلک فادع و استقم کما امرت و لا تتبّع اهوئهم»؛ (2) راهی را که شناختید، با دقت پیش بروید، قدمها را محکم و استوار بردارید و استقامت به خرج بدهید. اگر استقامت به خرج دادیم، آن وقت به اهداف عالی اسلامی خواهیم رسید؛ همان جامعه‌ی اسلامی‌ای که من چند روز قبل از این در کرمانشاه تصویر و تشریح کردم. آن عدالت، آن مردم‌سالاری به معنای واقعی کلمه، آن کرامت انسانی، آن آزادی اسلامی، با پیشرفت ما، با قدمهای استوار ما، با خسته نشدن ما، با حفظ نور امید در دلهای ما، به توفیق الهی به دست همین جوانان تحقق پیدا خواهد کرد.

نسل جوان کشور ما يك نسل امیدبخش است. هر نقطه‌ای که انسان نگاه میکند، می‌بیند جوان امروز ما دارای تحصیلات، دارای آگاهی، دارای خصوصیات مثبت انقلابی يك انسانی است که میتواند به پیش برود، میتواند افقهای دوردست را در نظر بگیرد و امیدوار باشد که به آنها دست خواهد یافت؛ این را انسان در جوانهای عزیز کشورمان میتواند مشاهده کند، و من به طور واضح در این مرز و بوم مشاهده کردم. این آن چیزی است که ما را به پیش میراند، امید میدهد؛ درست نقطه‌ی مقابل آنچه که دشمنان میخواهند.

دشمنان ملت ایران با انواع تبلیغات سعی میکنند از يك نقطه‌ای، به این صف مستحکم، به این حرکت مستمر، اختلال وارد کنند؛ گاهی اوقات با سیاه‌نمایی، گاهی اوقات با پنهان کردن موفقیت‌های درخشان ملت ایران در دوران انقلاب تا امروز؛ سعیشان این است که بگویند انقلاب نتوانست از عهده بریباید. آنچه که آنها را میسوزاند، همین است که ملت ایران با اعتماد به نفسی که به وسیله‌ی انقلاب به دست آورد و با ایمان روشنی که انقلاب به ما داد، توانسته است در مقابل سلطه‌ی مادی و معنوی دشمنان سینه سپر کند و بایستد و مقاومت کند.

کشور ما زیر پای دشمنان بود. تهران برای مأموران صهیونیست خبیث يك نقطه‌ی امن و آرام محسوب میشد، که



بیایند اینجا، از کیسه‌ی ملت ایران بخورند و استراحت کنند؛ آرامشی را که در سرزمینهای اشغالی برای آنها فراهم نبود، اینجا به دست بیاورند. کشور ما جایی بود که سیاستهای آمریکا و انگلیس و احياناً کشورهای دیگر مستکبر و مستعمر، خطمشی زندگی را در آن تعیین و ترسیم میکرد. آن کسانی که حکومت کشور و قدرت کشور در دست آنها بود، اینها نه توانی داشتند، نه اراده‌ای داشتند، نه غیرتی داشتند که در مقابل دشمنان این ملت بایستند، نه آنچنان پشتوانه‌ی مردمی‌ای داشتند که بتوانند با مستکبران و مداخله‌گران خارجی مخالفت کنند. امروز آن کسانی که سیاستهای آنها بر این کشور حاکم بود، می‌بینند که ملت ایران با استقلال کامل در مقابل خواسته‌های آنها می‌ایستد. آنها به این معنا اعتراف کردند که بسیاری از سیاستهای آمریکا - بخصوص سیاستهای خاورمیانه‌ای آمریکا - به خاطر ایستادگی ملت ایران و جمهوری اسلامی ناکام شده و به نتیجه نرسیده است؛ پیداست عصبانی‌اند. سعی آنها این است که سیاه‌نمائی کنند - این یکی از راه‌هاست - بخصوص امروز که ملتهای منطقه بیدار شده‌اند. هشیاری ملتهای منطقه و بیداری اسلامی آنها، ملت ایران و انقلاب اسلامی در ایران را مطرح کرده است و جلوی آنها قرار داده است. آنها میخواهند الگو گرفته نشود؛ میخواهند ایران و ایرانی و جمهوری اسلامی ایران الگوی آن ملتها نشود؛ لذا سیاه‌نمائی میکنند - بخصوص در چشم آن ملتها - پیشرفت‌ها را کمرنگ میکنند، ضعفها را درشت میکنند.

همه باید مراقب باشند. در کشور، کسانی که اهل نوشتنند، اصحاب مطبوعات، کسانی که رسانه‌ها دست آنهاست، کسانی که تریبون‌ها دست آنهاست، مراقب باشند به این خواست دشمنان کمک نکنند. بعضی دانسته، بعضی ندانسته، با اظهارنظرهاشان، با حرف‌هاشان، به خواست دشمن کمک میکنند؛ باید همه مراقب باشند. دشمن امروز میخواهد از جمهوری اسلامی يك چهره‌ی نامطلوبی به ملتهای منطقه نشان بدهد تا آنها به این طرف سوق داده نشوند و خط ایستادگی در مقابل استکبار - که خصوصیت ملت ایران است - در میان آنها رواج پیدا نکند؛ لذا ما باید مراقب باشیم.

مسئولان کشور در هر نقطه‌ای که هستند، در سطوح مختلف، سعی‌شان این باشد که کاستی‌ها را از بین ببرند؛ مشکلات را از سر راه مردم بردارند؛ در حد مقدرات کشور، زندگی را برای مردم آسان کنند؛ از تلاش و دوندگی و سعی و کوشش باز نایستند؛ این مربوط به مسئولان کشور است. آن کسانی هم که دارای تریبونهای گفتن هستند، دارای رسانه هستند، صدایشان در جامعه شنیده میشود، سعی کنند نقاط برجسته‌ی این ملت را طبق میل دشمن کوچک نکنند، تضعیف نکنند، کمرنگ نکنند. این هوشیاری ملت ایران باید همواره محفوظ بماند.

ما راه بسیار دشواری را آغاز کردیم و به توفیق الهی از بخشهای بسیار دشوار آن عبور کردیم. جنگ تحمیلی، از بخشهای دشوار بود؛ تحریمهای چندین ساله و پی‌درپی، از بخشهای دشوار بود. ملت ایران از همه‌ی اینها، با افتخار و با قدرت عبور کرده است؛ بعد از این هم از همه‌ی پیچهای خطرناک، با استقامت، با ایستادگی، با موفقیت عبور خواهد کرد. این احتیاج دارد به یکپارچگی ملی، که خوشبختانه امروز این یکپارچگی وجود دارد و روزبه‌روز هم بایستی بیشتر شود؛ هم اتحاد و اتفاق میان قشرهای مردم، آحاد مردم، بخشهای گوناگون با یکدیگر؛ هم الفت و مودت و محبت بین مردم و مسئولین، که بحمدالله امروز وجود دارد.

این منظره‌ای که امروز شما در اینجا مشاهده میکنید - که در شهرستانهای دیگر کرمانشاه هم همین مناظر، همین محبتها، همین تراکم جمعیتها تکرار شده است و در سرتاسر کشور همین طور است - در هیچ نقطه‌ی دنیا چنین چیزی وجود ندارد؛ این وحدت، این الفت، این حسن ظن، این محبتی که میان مردم و مسئولین نظام جمهوری



اسلامی وجود دارد؛ این مخصوص ملت ایران و مخصوص نظام جمهوری اسلامی است.

پروردگارا! به محمد و آل محمد، رحمت و برکات خودت را بر این مردم نازل کن. پروردگارا! به محمد و آل محمد، مشکلات کوچک و بزرگ ملت ایران را با همت خود مردم و همت مسئولان برطرف بفرما. پروردگارا! به محمد و آل محمد، دشمنان ملت ایران را سرکوب و مأیوس بفرما. پروردگارا! روح مطهر شهیدان عزیز ما را با پیغمبر محشور کن. پروردگارا! روح مطهر امام را از ما راضی و خشنود بگردان. قلب مقدس ولی عصر (ارواحنا فداه) را از ما راضی و خشنود کن؛ ما را مشمول دعای آن بزرگوار قرار بده.

بسیار خوشحالم از دیدار با شما مردم عزیز کنگاور و این منطقه‌ی شرقی کرمانشاه.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته